

Fr. Ivan's Christmas List

As we quickly approach the Birth of our Lord, God and Savior Jesus Christ, I have been asked by some what I might like for Christmas. It is easy to get distracted from the spiritual preparation of our Lord's birth since we put so much effort on purchasing gifts, decorating our homes, and setting the menu for our Christmas feast.

Traditionally, youngsters prepare a list of the gifts that they would like to receive under the tree on Christmas morning. Always wanting to be "young at heart", I thought I would answer the question about what I would like for Christmas by sharing my "Christmas List" with you!

In a moment of thinking about this holy season I compiled the following list of Christmas hopes that I have:

- 1. Parishioners who will strive to attend Church every Sunday, arriving at the start of the Divine Liturgy and not in the middle or at the end!
- 2. An understanding among our parishioners that we as Christians have an obligation to actively participate in the sacramental life of the Church. This means a frequent participation in the Sacrament of Holy Communion, and at least once a year, in the Sacrament of Holy Confession.
- 3. The realization that the Parish Church is a holy community and not merely a social organization. That Her mission is the propagation of the Gospel message of Salvation.
- 4. A sincere conviction by all to be responsible stewards of the Faith. That through honest and sincere Stewardship of our Time, Talents and Treasure we not just offer minimum support to our parish, but complete dedication and sacrifice.
- 5. The ability to inspire the parishioners of this Parish to live to their fullest extent the Christian virtues of love, understanding, compassion, forgiveness, and cooperation.
- 7. The strength and the courage to preach the Holy Gospel of Christ and the teachings of our precious Catholic Faith without compromise.
- 8. The humility and the honesty to see my mistakes, acknowledge my faults, to ask for forgiveness from God and from others whom I may have offended and to accept the constructive criticism of others.

12 DAYS OF CHRISTMAS

The Twelve Days of Christmas are probably the most misunderstood part of the Ecclesiastical Year among Christians who are not part of liturgical church traditions. Contrary to much popular belief, these are not the twelve days before Christmas, but refer to the twelve days from Christmas until the beginning of Epiphany (*January 6th; the 12 days count from December 25th until January 5th*).

The popular song "The Twelve Days of Christmas" is usually seen as simply a nonsense song for children. However, some have suggested that it is a song of Christian instruction dating to the 16th century religious wars in England, with hidden references to the basic teachings of the Faith. They contend that it was a mnemonic device to teach the catechism to youngsters. The "true love" mentioned in the song is not an earthly suitor, but refers to God Himself. The "me" who receives the presents refers to every baptized person who is part of the Christian Faith. Each of the "days" represents some aspect of the Christian Faith that was important for children to learn.

From 1558 until 1829, Roman Catholics in England were not allowed to practice their faith openly. Someone during that era wrote this carol as a catechism song for young members of the church. Each element in the carol has a code word for a religious reality which the children could remember:

1. The partridge in a pear tree was Jesus Christ, the Son of God. In the song, Christ is symbolically presented as a mother partridge which feigns injury to decoy predators from her helpless nestlings, much in memory of the expression of Christ's sadness over the fate of Jerusalem: "Jerusalem! Jerusalem! How often would I have sheltered you under my wings, as a hen does her chicks, but you would not have it so..."
2. Two turtle doves were the Old & New Testament.
3. Three French hens stood for faith, hope and love.
4. Four calling birds were the four gospels of Matthew, Mark, Luke and John.
5. Five golden rings recalled the Torah -- the first five books of the Old Testament.
6. Six geese-a-laying stood for the six days of creation.
7. Seven swans-a-swimming represented the sevenfold gifts of the Holy Spirit.
8. Eight maids-a-milking were the eight Beatitudes.
9. Nine ladies dancing? These were the nine truths of the Holy Spirit (Galations 5:22-23). (Love, Joy, Peace, Longsuffering, Kindness, Goodness, Faithfulness, Gentleness and Self-control.)
10. Ten lords-a-leaping were the Ten Commandments.
11. Eleven pipers piping stood for the 11 faithful disciples.
12. The "twelve drummers drumming" were the twelve points of belief expressed in the Apostles' Creed: belief in God the Father, the Son and the Holy Spirit, that Jesus Christ was born of the Virgin Mary, made man, crucified, died and arose on the third day, that he sits at the right hand of the father and will come again, the resurrection of the dead and life everlasting.

*** It Was a Beautiful Confession. ***

On Saturday, we went to confession. Mine was a pretty standard operation: "*Bless me, father, for I have sinned. It has been two months since my last confession. I did that thing I always do, and that other thing I always do. I also did that other thing I always do, except more so than usual. And I stopped doing that thing I usually do, but then I started again. And I was mean on the internet. For these and all my sins, I am truly sorry.*"

And the priest said what this particular priest always says: "Thank you for that beautiful confession." He says this when I have a long and sordid list, or a short and sordid list, or when he can barely understand me because my nose is running from the sordidness of it all. The point is, I am not aware of ever having made a confession that any normal human being would consider "beautiful."

But the confessional is not a normal place. It's the one place that no one would ever go for normal, worldly reasons. No penitent goes to confession to get ahead in life, or to make money, or to get a full belly, or to impress anyone; and no priest goes to confession to be amused or entertained. It's where we go to unload our miseries, to show our wounds and our infections, to take off the disguises that make us appear palatable to each other.

So, not beautiful. No, not especially.
Or is it? If the ugliness, the squalor, the sordidness, and the running nose were all that happened inside a confessional, then it really would be an ugly place -- just a latrine, a ditch, a sewer. But of course, the part where we lay out our sins is only the first part.

What happens afterward is more obviously beautiful. The priest reaches out and picks up the ugly little load you've laid in front of him. And right then and there, he pours the living water over it until the parts that are worth saving are healthy and whole again, and the parts that cannot be salvaged have been washed away entirely. What is useless is gone; what was dead is alive again.

This is beautiful!
And the beauty of absolution does one of those neat Catholic tricks where eternal things reach back in time and impart beauty wherever they want, regardless of chronology. The beauty of absolution makes the confession itself beautiful. Even though my sins are ugly, the very fact that I'm bringing them into the confessional has something beautiful in it: the beauty of trust that I will be forgiven; the beauty of believing that something real and life-changing will happen; the beauty of being willing to accept forgiveness even though I know that I don't deserve it; and the beauty of knowing that, whoever's turn it is to sit behind the screen, it is really Christ who is waiting to meet me.
If that isn't beautiful, then nothing is.

The cross that redeems us and brings us peace and pardon has a long shadow, and it stretches backward in time, covering us not only at the moment of absolution, but drawing us into its beautiful shelter of mercy from the very moment we decide, "*This can't go on. I gotta get to confession for real this weekend.*"

So, all right, Father, my confession was beautiful! It's beautiful that you are willing to spend your weekends behind that screen, helping us turn our garbage into a garden. You were right. It was a beautiful confession. **Article reprinted – www.ncregister.com**

Розклад Богослужень на Різдвяні Свята.

- Неділя, 24 грудня 2017 - Навечір'я Різдва
9:00 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (анг.)

4:00 по пол. Служба Божа (для дітей)
10:30 веч. Велике Повечір'я
11:00 веч. Служба Божа (анг.)

- Понеділок, 25 грудня 2017 - Різдво Христове
9:00 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (анг.)

Неділя 7 січня 2018
Різдво Госпада нашого Ісуса Христа
за Юліанським (старим) календарем)
9:00 рано Служба Божа (укр.)

ВІТАЄМО ВСІХ ПАРАФІЯН ТА ГОСТЕЙ!

Різдвяна Сповідь

Наступної суботи і неділі, 23-34 Грудня перед і під час двох Служб Божих можна буде піти до сповіді до о.Тараса з Канади. Будь ласка, скористайтеся цією нагодою, щоб підготувати себе до Празника Різдва.

КОНВЕРТКИ І ЦЕРКОВНІ КАЛЕНДАРІ НА 2018 РІК

Парафіяльні конверти є готові і можете їх собі взяти вже сьогодні після Літургій у церковному залі. Просимо, коли будете брати свої конверти, слідкуйте уважно, щоб взяти правильну коробку конвертів. Хто бажає СТАТИ НАШИМ ПАРАФІЯНИНОМ і отримати конверти зареєструвавшись у парафії прошу звернутися до о. Івана. РЕЄСТРАЦІЙНУ ФОРМУ синього кольору можна узяти на столику біля конвертів або ж у притворі - вестибюлі нашої церкви.

ПРОСФОРА - Святий Вечір.

У нашій парафії у Суботу 6 Січня 2018 року ми будемо мати Різдвяну Просфору - Святу Вечерю у 7-год вечора у колі нашої парафіяльної сім'ї. Цього року вечерю для нас приготують чоловіки із Братства. Вечеря буде безкоштовною для усіх наших парафіян, але хто можете просимо зложити при вході жертву у кошик. Також до Неділі 31 Грудня ви повинні записатися у формі яка є на столику при вході до церкви для того щоб ми могли знати скільки їжі приготувати.

Просфора для Св. Вечері.

Цієї неділі після Літургії можете дістати освячений хліб (просфора) для святої вечері. Ми дякуємо сестрі Йосафаті за те що спекла хліб. Усі кошти з продажу просфор підуть нашим сестрам монахиням.

Поїздка до Святої Землі 2018

Сердечно запрошуємо приєднатися до Церкви Св. Миколая в Пасейку, штат Нью-Джерсі, до духовного полонництва, яке може трапитися лише один раз у продовж життя. Ідучи слідами нашого Спасителя Ісуса Христа, ми будемо мати унікальну можливість відправляти богослуження в нашому обряді і збагатити себе духовно. Поїздка відбудеться з 14 по 23 жовтня 2018 р. Для інформації, звертайтеся до Annette@select-intl.com, телефоном 1-800-842-4842, 973-471-9727 або на Facebook, St. Nicholas Ukrainian Passaic.

День Святого Миколая

День Св. Миколая був надзвичайним у нашій парафії! По закінченні Богослужіння у храмі відбувся святковий концерт, в якому взяли участь діти нашого храму. Багато урочистих віршів і пісень пролунали з дитячих уст у цей святковий день. Свято пройшло в дуже теплій атмосфері, ширі дитячі голоси не залишили байдужими серця прихожан. Було приємно дивитись як 96 дітей отримали безкоштовні подарунки. Дякуємо всім відданим парафіянам які жертвують свій час і таланти щоб готувати такі святкування. Особливо дякуємо чоловічому парафіяльному братству яке стало спонсором свята а також Олі Литвин і Ірині Борса за те що приготували чудовий концерт.

Питання до Священика

- Хто встановлює день нашої смерті? Чи справедливо, що дехто може жити довго, а дехто – ні?**

Хто встановлює день нашої смерті? У Своїх задумах Бог знає, кому який термін встановлений. Однак люди можуть вкоротити свої дні за власною ініціативою: вбивств, самогубств, аварій і т.д. ... Чи справедливо, що одні мають можливість жити довше, а інші – не мають такої можливості? Це запитання було б правильним, якщо б це наше життя – земне життя – було єдиним і останнім. Іноді коротке життя на цій землі можна вважати справжнім везінням. Ісус сказав: «Бо яка користь людині, що здобуде весь світ, а душу свою занапастить?» (Мр. 8, 36). Який сенс жити сто років, якщо все закінчиться пеклом? Роздумувати про земне життя треба завжди маючи перед очима те життя, заради якого справді варто жити, життя, яке триває вічно. Несподівана смерть молодій людині – це і пересторога для всіх нас. Нагадування, що головне в цьому житті – бути готовими, в стані Божої благодаті, з совістю, вільною від тяжких гріхів.

- Чи бачать нас наші близькі, які померли?**

Щоб адекватно відповісти на це запитання, треба побувати там, де вони зараз перебувають! Ніхто не може говорити про те, чого ніколи не бачив і не чув, але Ісус повернувся звідти і розповів нам. Тому наша відповідь базується на Його словах. Святі, і тільки вони, споглядають Бога і вміють прочитувати безпосередньо Його думки. Тільки той, хто перебуває в Бозі (тобто в Раю), може споглядати думки Бога. У Бога можна також довідатися, відповідно до заслуг і ступеня досконалості любові, дві речі: сутність Бога і все, що знає Бог.

- Чи може померлий шкодувати про те, що він жив так недовго?**

Той, хто перебуває в Раю, не може шкодувати ні про що, оскільки Рай – це місце досконалості і вічного щастя. Жаль виникає в момент суду, коли людина постає перед Божественним судом, чекаючи своєї долі. У кінці життя ми можемо шкодувати тільки про те, що не досягли святості, якої чекав і бажав для нас Господь Бог. Жаль відчувають ті, хто є в чистилищі або в пеклі. Перші шкодують про те, що не використали час, даний їм Господом. Другі шкодують про все земне життя, яке перетворилася для них у втрачений шанс і причину вічних страждань.

- Чи правда, що євреї досі очікують на прихід Месії? І якщо це правда, чому таким Месією не міг бути для них наш Господь Ісус Христос?»**

Насамперед зазначимо, що за часів Ісуса Христа і ранньої Церкви велика кількість євреїв повернулися до християнства. І в наступні століття їх було немало, і це відбувається до сьогоднішнього дня. Ті ж, хто залишаються юдеями, як і раніше чекають Месію. Чому для них цим Месією не може бути Ісус Христос? Справа в тому, що Ісус – Бог і людина, і у Своїй людській природі він помер, розп'ятий на Хресті. Зі слів апостола Павла, для євреїв цей факт є великою спокусою і каменем спотикання. Адже по відношенню до Бога можна з пошаною схилити голову лише перед Його всемогутністю, перед Його чудесами. Але ніяк не перед Його слабкостями. Ось чому так важко прийняти Христа. Книжники, фарисеї і старшини говорили до розп'ятого Ісуса: «Якщо Ти Син Божий, зійди з хреста!» Вони над ним насміхалися: інших Він спасав, а Себе спасти не може? Ти, що руйнуєш храм і за три дні відбудовуєш, спаси Себе Самого; якщо Ти Син Божий, зійди з хреста. Так само і первосвященики з книжниками та старшими, глузуючи, говорили: Він інших спасав, а Себе Самого спасти не може! Якщо Він Цар Ізраїля, нехай тепер зійде з хреста і ми повіримо Йому; уповав на Бога; нехай Той Його тепер визволить, якщо Він угодний Йому. Бо Він говорив: Я Син Божий». Це з Євангелія від Матея. А святий апостол Марко розповідає: «Ті, що проходили повз Нього, лихословили Йому, киваючи головами своїми та говорячи: Отак! Ти, що руйнуєш храм і за три дні відбудовуєш його, спаси Себе Сам і зійди з хреста. Так само і первосвященики з книжниками, глузуючи, говорили один одному: Він інших спасав, а Самого Себе не може спасти. Христос, Цар Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, щоб ми бачили, і увіримо».

Але Він не зійшов з Хреста, принісши Себе в жертву. Саме це і продовжує бути каменем спотикання для юдеїв.